

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

4. märts 2010*

Kohtuasjas T-410/06,

Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd, asukoht Lishui (Hiina),
esindajad: *solicitor* I. MacVay, R. Thompson, QC, ja *barrister* K. Beal,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: J.-P. Hix, keda abistas advokaat G. Berrisch,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

keda toetavad

Euroopa Komisjon, esindajad: H. van Vliet ja T. Scharf,

ja

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), asukoht Brüssel (Belgia), esindajad: advokaadid P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ja S. Verhulst ning hiljem P. Vlaemminck ja A. Hubert,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada osaliselt nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 275, lk 1), hagejat puudutavas osas,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja esimees E. Martins Ribeiro, kohtunikud S. Papasavvas (ettekandja) ja A. Dittrich,

kohtusekretär: ametnik C. Kantza,

arvestades kirjalikus menetluses ja 20. veebruari 2009. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- ¹ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), muudetud kujul (edaspidi „algmäärus”), artikli 1 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Dumpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine ühenduses tekitab kahju.

2. Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind ühendusse eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.”

- ² Dumpingu kindlaksmääramise kohta näeb algmääruse artikkel 2 ette kohaldatavad eeskirjad, et võrrelda vaatlusaluse toote normaalkäärtust ja ekspordihinda; sama

artikli lõike 12 kohaselt on dumpingumarginaal summa, mille võrra normaalväärtus ületab ekspordihinna.

- 3 Algmääruse artikli 2 lõike 1 esimene ja teine lõik ning artikli 2 lõiked 3 ja 6 sätestavad:

„1. Normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärase kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad.

Kui ekspordiriigi eksportija ei tooda ega müü vaatlusalust toodet, võib normaalväärtuse kehtestada teiste müüjate või tootjate hindade alusel.

[...]

3. Kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav või kui erilise turuolukorra tõttu ei ole võimalik seda nõuetekohaselt võrrelda, arvutatakse samasuguse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, või tavapärase kaubandustegevuse käigus asjakohase kolmanda riigi suhtes kohaldatavate ekspordihindade alusel, tingimusel et kõnealused hinnad on tüüpilised.

[...]

6. Müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumisummad põhinevad tegelikel andmetel, mis uurimisalune eksportija või tootja esitab samasuguse toote valmistamise ja tava-pärase kaubandustegevuse käigus toimunud müügi kohta. Kui nimetatud summasid ei saa kindlaks määrata nimetatud alusel, siis määratakse need kindlaks, võttes aluseks:

- a) teiste uurimisaluste eksportijate või tootjate puhul kindlaksmääratud tegelikud kaalutud keskmised summad seoses samasuguse toote valmistamise ja müügiga päritoluriigi siseturul;
- b) tegelikud summad, mida kohaldatakse kõnealuse eksportija või tootja suhtes sama üldkategooria toodete valmistamisel ja müügil päritoluriigi siseturul tava-pärase kaubandustegevuse käigus;
- c) iga muu põhjendatud meetod, tingimusel et selliselt määratud kasumi summa ei ületa kasumit, mida teised eksportijad või tootjad saavad tavaliselt sama üldkate-gooria toodete müümisel päritoluriigi siseturul.”

- 4 Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi (edaspidi „turumajanduslik kohtlemine”) omistamise tingimuste osas on algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis b sätestatud:

„[...] Hiina Rahvavabariigist pärinevat importi käsitlevate dumpinguvastaste uurimiste osas määratakse normaalväärtus kooskõlas lõigetega 1–6, kui ühe või mitme uurimisega hõlmatud tootja nõuetekohaselt põhjendatud nõuete alusel [...] on näidatud, et selle tootja või nende tootjate osas toimub vaatlusaluse samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes. [...]”

- 5 Algmääruse artikli 2 lõikes 8 ja lõike 9 esimeses lõigus on sätestatud:

„8. Ekspordihind on ekspordiriigist ühendusse ekspordiks müüdud toote eest tegelikult makstud või makstav hind.

9. Kui ekspordihind puudub [...], siis võib [selle] arvutamisel tugineda hinnale, millega importtooteid esimest korda sõltumatule ostjale edasi müüakse, või mis tahes põhjendatud alusele juhul, kui tooteid ei müüda sõltumatule ostjale või kui need ei ole müügi ajal samasuguses korras nagu importimise ajal.”

- 6 Kahju tuvastamise kohta on algmääruse artikli 3 lõigetes 2, 3 ja 6 sätestatud:

„2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt nii a) dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele ühenduse turul kui ka b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

3. Dumpinguhinnaga impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate poolest või ühenduse tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

[...]

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et dumpinguhinnaga import põhjustab kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud ühenduse tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.”

- 7 Algmääruse artikli 9 lõike 4 viimase lause kohaselt ei ületa „[d]umpinguvastase tollimaksu summa [...] kindlaksmääratud dumpingumarginaali, kuid see peaks olema nimetatud marginaalist väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab ühenduse tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks”.
- 8 Algmääruse artikli 20 lõiked 1, 2, 4 ja 5 sätestavad:

„1. Kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning ekspordiriigi esindajad võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutlustega seotud üksikasjade avalikustamist, mille alusel ajutised meetmed kehtestati. Avalikustamise taotlus esitatakse kirjalikult kohe pärast ajutiste meetmete kehtestamist ning avalikustamine toimub kirjalikult nii kiiresti kui võimalik.

2. Lõikes 1 nimetatud isikud võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist või uurimise või menetluse lõpetamist ilma meetmeid kehtestamata, kusjuures erilist tähelepanu pööratakse selliste faktide ja kaalutluste avalikustamisele, mis erinevad ajutiste meetmete puhul kasutatutest.

[...]

4. Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust nõuetekohaselt arvesse võttes nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne lõpliku otsuse tegemist või komisjoni poolt artikli 9 kohast lõplikku meedet käsitleva ettepaneku esitamist. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel. Avalikustamine ei piira komisjoni või nõukogu võimaliku

hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

5. Märkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust.”

Vaidluse taust ja vaidlustatud määrus

- 9 Hageja Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd on Hiinas asutatud äriühing, kes toodab jalatseid.
- 10 Hiinast pärit jalatsite impordile, mis kuulusid kombineeritud nomenklatuuri teatud klassidesse, kohaldati kuni 1. jaanuarini 2005 koguselisi piiranguid.
- 11 Pärast seda, kui Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) oli 30. mail 2005 esitanud kaebuse, algatas Euroopa Ühenduste Komisjon dumpinguvastase menetluse teatavate Hiinast ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi kohta. Selle menetluse algatamise teade avaldati 7. juuli 2005. aasta Euroopa Liidu Teatajas (ELT C 166, lk 14, edaspidi „algatamise teade”).

- 12 Komisjon võttis 23. märtsil 2006 vastu määruse (EÜ) nr 553/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnami pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes ajutised dumpinguvastased tollimaksud (ELT L 98, lk 3, edaspidi „ajutine määrus”).
- 13 Ajutise määruse põhjenduse 9 kohaselt toimus dumpingu ja kahju uurimine 1. aprillist 2004 kuni 31. märtsini 2005 (edaspidi „uurimisperiood”). Kahju hindamiseks vajalike suundumuste uurimine kestis 1. jaanuarist 2001 kuni 31. märtsini 2005 (edaspidi „vaatlusalune periood”).
- 14 Arvestades vajadust kehtestada normaalkäitumine Hiina ja Vietnami eksportivatele tootjatele, kellele ei pruugita võimaldada turumajanduslikku kohtlemist, toimus kontroll normaalkäitumise kindlaksmääramiseks võrdlusriigi (käesoleval juhul Brasiilia Liitvabariik) andmete alusel kolme Brasiilia ettevõtja ruumides (ajutise määruse põhjendus 8).
- 15 Ajutise määruse põhjendusest 57 ilmneb, et dumpingu kindlaksmääramise raames kasutas komisjon algmääruse artiklis 17 käsitletud väljavõttelist uuringut. Selleks kaasas komisjon valimisse 13 Hiina eksportivat tootjat, kelle eksport moodustas enam kui 20% Hiina ekspordimahust ühendusse. Ajutise määruse põhjenduse 8 punkti c kohaselt on hageja valimisse kuuluvate eksportivate tootjate nimekirjas viies äriühing.
- 16 Ekspordihinna osas märkis komisjon ajutise määruse põhjenduses 130, et kui eksportmüük ühendusse toimus sõltumatute kaubandusettevõtjate kaudu, kehtestati need hinnad kõnealuste tootjate poolt kaubandusettevõtjale müüdud toote hindade alusel vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 8 (vt eespool punkt 5).

- 17 Ajutise määruse põhjenduse 131 kohaselt võrreldi normaalväärtust ja ekspordihinda tehasest hankimise tasandil. Õiglase võrdlemise tagamiseks võeti korrigeerimiste näol nõuetekohaselt arvesse hindu ja hindade võrreldavust mõjutavaid erinevusi vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 10 (ajutise määruse põhjendus 132).
- 18 Kahju osas uuris komisjon eeskätt impordihindade allalöömist. Selleks tõsteti CIF-impordihindasid ühenduse piiril (pärast tollimaksu sissenõudmist), et arvestada kulusid, mida importijad kannavad ühenduses, nagu toote väljatootamine, tooraine valik jne, ning võrreldi neid ühenduse tootmisharu tehasest hankimise hindadega ja samal kaubandustasandil. Selle võrdluse tulemusel saadi Hiinast pärit jalatsite allalöömismarginaaliks 12,8% (ajutise määruse põhjendused 167 ja 168).
- 19 7. aprilli 2006. aasta kirjas edastas komisjon hagejale vastavalt algmääruse artikli 14 lõikele 2 ajutise määruse ühe eksemplari, samuti vastavalt algmääruse artikli 20 lõikele 1 dokumendi, mis sisaldas teavet nende oluliste faktide ja kaalutluste kohta, mille alusel ajutised dumpinguvastased tollimaksud kehtestati. Komisjon kutsus hagejat üles esitama nende dokumentide kohta oma võimalikke märkusi 8. maiks 2006.
- 20 27. aprilli 2006. aasta e-kirjas kaebas hageja vahepealse avalikustamise dokumendis esitatud teabe lünklikkuse üle, rõhutades dumpingu ja hindade allalöömise arvutamiseks tehtud korrigeerimist käsitlevaid andmeid. Hageja kordas neid etteheited 8. mail 2006 esitatud kirjalikes märkustes.
- 21 16. mail 2006. aasta e-kirjas rõhutas hageja eeskätt, et tema ekspordihinna 15% korrigeerimine uurimis- ja arenduskulude alusel oli madalam kui selleks tegelikult tehtud kulutused, kuna see ei võtnud arvesse nende kaubandusettevõtjate olulisi kulutusi

ja marginaale, kelle abil teatud Hiina tootjad transpordivad oma toodangut Euroopa turule.

- 22 7. juuli 2006. aasta kirjas edastas komisjon hagejale algmääruse artikli 20 lõigete 2–4 alusel lõpliku avalikustamise dokumendi oluliste faktide ja kaalutluste kohta, millel põhineb lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise ettepanek.
- 23 Selle dokumendi jaotises H esitas komisjon oma kaalutlused Euroopa Liidu Nõukogule tehtava lõplike dumpinguvastaste meetmete ettepaneku kohta. Meetmete liigi kohta märkis komisjon, et esiteks ei olnud tootjate võetud kohustused – mitte müüa allpool ühenduse tootmisharu kahjustavat mõju kõrvaldavat hinnataset – sobivad meetmed ja teiseks tuli kohaldada DDS-süsteemi (delayed duty system) (lõpliku avalikustamise dokumendi punktid 278–291).
- 24 DDS-süsteemi kohta märkis komisjon, et impordimaht tekitas ühenduse tootmisharu olulist kahju alates 1. jaanuarist 2005, kui koguselised piirangud lõppesid (vt eespool punkt 10). Nimelt oli ühenduse tootmisharu 2005. aasta kolme esimese kuu jooksul, mis olid uurimisperioodiga hõlmatud (vt eespool punkt 13), läbi teinud proportsionaalselt vaatlusaluse perioodi kõige suurema languse seoses mitme majandusliku teguriga, nagu tasuvus, müügihind, turuosa, müük, tööhõive ja tootmine. Neis tingimustes pööras komisjon kahju tuvastamisel erilist tähelepanu dumpingu mahule. Seega leidis ta, et üksnes teatud mahtu ületav import tekitas kahju ja et seetõttu ei olnud väärtuselise tollimaksu näol sekkumine vajalik, et ausa konkurentsi tingimusi taastada. Seetõttu kohaldatai dumpinguvastaseid tollimakse üksnes sellistele toodetele, mille import ületas aastast teatud mahu. Käesolevas asjas on selline DDS-süsteem

piisav kahju kõrvaldamiseks, kuna see võtab arvesse koguseliste piirangute mõju ning tasakaalustab huvitatud poolte huve. Seetõttu pidi pakutud dumpinguvastast tollimaksu kohaldama Hiinast pärit jalatsite impordile, mis ületas 140 miljonit paari jalatseid aastas. See kogus väljendas komisjoni hinnangut 2005. aastal Hiinast pärit impordile, võttes arvesse 2004. aastal imporditud koguseid (lõpliku avalikustamise dokumendi punktid 285–287 ja 291).

- 25 Seega soovitas komisjon määrata niisugusele Hiinast pärit jalatsite impordile, mis ületab 140 miljonit paari jalatseid aastas, lõpliku dumpinguvastase tollimaksu, mis vastab kahju kõrvaldamise tasemele. Selleks tasemeks määrati võrdlushinna allalöömismarginaal, s.o 23% (lõpliku avalikustamise dokumendi punkt 293).
- 26 Komisjon täiendas 10. juuli 2006. aasta kirjas lõpliku avalikustamise dokumenti kaalutlustega hageja olukorra kohta, turumajandusliku kohtlemise võimaldamise ja normaalväärtuse, tootmiskulude ning kahju arvutamise kohta. Normaalväärtuse arvutamise osas märkis komisjon, et ta kasutas tootmiskulude määramisel hageja raamatupidamisandmetest tulenevaid andmeid. Siiski kasutas komisjon müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi kindlaksmääramiseks andmeid kahelt teiselt Hiina ettevõtjalt, kes olid teostanud tüüpilist omamaist müüki ja kellele oli hiljutiste uurimiste raames võimaldatud turumajanduslikku kohtlemist. Arvutuse tulemusel saadi dumpingumarginaaliks 9,7%.
- 27 Kahju arvutamise osas märkis komisjon 10. juuli 2006. aasta kirjas, et tal ei olnud võimalik CIF-hinna ühenduse piiril ja seega ka allalöömismarginaali kindlaksmääramisel arvesse võtta hageja toodangut ühenduse turule transportiva kaubandusettevõtja kasumimarginaali, kuna see äriühing ei teinud uurimisel koostööd. Lisaks ei olnud selle kasumimarginaali arvestamine vajalik, kuna komisjon vähendas Brasiiliast pärit andmete alusel normaalväärtust, et arvata sellest maha kõnealuse kaubandusettevõtja

kantud kulud (marketing, uurimis- ja arendustöö jne). Komisjon palus hagejal esitada oma kommentaarid 18. juuliks 2006.

28 Hageja esitas oma kommentaarid eeskätt 18. juuli 2006. aasta kirjas ja vaidlustas nii normaalväärtuse arvestamise kui ka CIF-impordihinna ühenduse piiril kindlaksmääramise, millele tema sõnul tuleb liita tema toodangut ühenduse turule transportiva kaubandusettevõtja kasum. Lisaks kaebas hageja selle üle, et komisjon ei edastanud talle arvandmeid, mille alusel arvutati müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, ega ka seda, milliste tegevusalade ettevõtjatelt need andmed pärinesid.

29 Komisjon edastas 28. juuli 2006. aasta kirjas hagejale täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi. Kõnealuse dokumendi kahe esimese lõigu kohaselt oli selle eesmärk teavitada huvitatud pooli muudatusest nende lõplike dumpinguvastaste tollimaksude ülesehituses, mille kohta ettepanek tehakse. Komisjoni kaubanduse peadirektoraat uuris mõne huvitatud poole esitatud märkusi algselt kavatsatud DDS-süsteemi kohta (vt eespool punktid 23–25). Selle dokumendiga loobus komisjon mõttest nimetatud süsteemi kasutada. Oma uue lähenemise raames rõhutas komisjon, et tõeliselt kahjustava impordi tõus toimus 2004. aastal ja kestis kuni uurimisperioodi lõpuni ning et 2005. aasta oli esimene aasta, kui Hiinast pärit jalatsite impordile ei kehtinud enam koguselised piirangud. Lisaks kehtestas komisjon mittekahjustava impordi koguseks 109 miljonit paari jalatseid, tuginedes 2003. aastal Hiinast ja Vietnamist pärit impordile. Vastavalt niisugusele uuele lähenemisele tuli kahju kõrvaldamise taseme kindlaksmääramisel arvesse võtta selle koguse majanduslik mõju. Seega alandati esiteks kahju kõrvaldamise taset, et võtta arvesse mittekahjustava impordi mahtu, ja teiseks kohaldati lõplikke tollimakse alates esimesest imporditud paarist. Nimetatud dokumendis esitati selle meetodi neli etappi ning komisjon otsustas seda meetodit

kasutades Hiinast pärit impordi osas „väiksema tollimaksu reegli” alusel kehtestada kahju kõrvaldamise tasemele vastavaks lõplikuks dumpinguvastaseks tollimaksuks 16,5%. Siiski tegi komisjon hageja toodangu impordi osas ettepaneku kehtestada endiselt „väiksema tollimaksu reegli” alusel tollimaksuks 9,7%, mis vastas tema dumpingumarginaalile.

30 Muutmaks selle uue ettepaneku ametlikuks, lisas komisjon 28. juuli 2006. aasta kirjale need punktid, mis tuleb esitada lõpliku avalikustamise dokumendi jaotises H ning mis asendavad nimetatud dokumendi viidatud jaotises esitatud punkte (vt eespool punkt 23). Komisjon märkis lõpliku avalikustamise dokumendi uues jaotises H esitamisele tulevates punktides 278 ja 279, et üksnes enne koguseliste piirangute lõppemist teatud mahus toimunud import võis tekitada olulist kahju, nii et uurimisperioodi tulemuste põhjal kahju kõrvaldamise taseme kindlaksmääramisel tuleb arvestada seda, et teatud imporditud kogused ei tekitanud kahju. Järelikult tuli need kogused, mis ei tekitanud olulist kahju, kahju kõrvaldamise taseme kindlaksmääramisel arvesse võtta. Selle dokumendi punktis 280 tutvustas komisjon rakendatud meetodit.

31 Hageja esitas 2. augusti 2006. aasta e-kirjas oma kommentaarid täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi kohta, märkides siiski, et selleks antud aeg ja komisjoni esitatud andmed ei olnud piisavad.

32 Komisjon teavitas 22. augusti 2006. aasta kirjas hagejat, et ettevõtjad, kellelt pärinevad müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumimarginaali käsitlevad andmed, kulusid keemiatoodete ja tehnikavaldkonda. Selles kirjas kinnitas komisjon, et nende valdkondade erinevustele vaatamata olid kasutatud andmed „põhjendatud” ja „võrreldavad kulutuste osas”, mis hagejal tekkisid.

- 33 Nōukogu võttis 5. oktoobril 2006. aastal vastu määruse (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamiist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 275, lk 1, edaspidi „vaidlustatud määrus“). Vaidlustatud määruse kohaselt kehtestas nōukogu lõpliku dumpingvastase tollimaksu Hiinast pärit nahast ja komposiitnahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, välja arvatud spordijalatsid, eritehnoloogiaga jalatsid, tuhvliid ja muud toajalatsid ja varbakaitsega jalatsid, mis kuulusid kombineeritud nomenklatuuri mitmesse rubriiki (vaidlustatud määruse artikkel 1). Vaidlustatud määruse artikli 3 kohaselt kehtis see määrus kaks aastat.
- 34 Vaidlustatud määruse põhjenduste 71 ja 72 kohaselt võimaldati hagejale, kes oli kaasatud uurimise esemeks olnud Hiina tootjate valimisse, turumajanduslikku kohtlemist. Talle oli ajutise määruse staadiumis keeldutud seda kohtlemist võimaldamast, kuna ta ei olnud vaba määrama oma müügikoguseid ilma riigi märkimisväärse vahelesekkumiseta. Siiski esitas hageja seejärel tõendeid, mis näitasid, et see asjaolu ei pea paika.
- 35 Vaidlustatud määruse põhjenduse 98 kohaselt tuli hageja osas normaalväärtus arvutada tema omamaist müüki ja tootmiskulusid käsitlevate andmete põhjal. Siiski ei olnud vastavalt vaidlustatud määruse põhjendusele 99 uurimisperioodi jooksul müügi puudumise tõttu Hiina siseturul võimalik normaalväärtust välja arvutada hageja omamaiste hindade põhjal, nagu nähakse ette algmääruse artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus. Lisaks, kuna ühelegi teisele valimisse kaasatud Hiina tootjale ei võimaldatud turumajanduslikku kohtlemist – mis muutis algmääruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu kohaldamise võimatuks –, siis oleksid institutsioonid pidanud vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 3 normaalväärtuse arvutama hageja tootmiskulude põhjal, millele on lisatud põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum (vaidlustatud määruse põhjendused 100 ja 101).

- 36 Kuna hageja ei müünud siseturul ja kuna ühelegi teisele Hiina eksportivale tootjale ei võimaldatud turumajanduslikku kohtlemist, tuli müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 6 punktile c kindlaks määrata mõnda teist põhjendatud meetodit kasutades (vt eespool punkt 3). Selleks kasutas komisjon teiste Hiina eksportivate tootjate andmeid, kellele võimaldati teiste uurimiste raames turumajanduslikku kohtlemist ja kes olid oma toodangut müünud siseturul tavalise kaubandustegevuse käigus vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 2 (vaidlustatud määruse põhjendused 102 ja 103).
- 37 Mis puudutab ekspordihinda ja selle võrdlust normaalväärtusega, siis kinnitas nõukogu vaidlustatud määruse põhjendustes 123 ja 138 ajutise määruse põhjendustes 128–133 esitatud komisjoni hinnanguid (vt eespool punktid 16 ja 17).
- 38 Vaidlustatud määruse põhjenduse 146 kohaselt kinnitati dumpingumarginaaliks – mis väljendus protsendina CIF-impordihinnast ühenduse piiril – 9,7%.
- 39 Hindade allalöömise osas pidi nõukogu langetama impordihindade kohanduse määra (vt eespool punkt 18), arvestades eeskätt seda, et valdav osa importijatest ei suutnud esitada tõendeid, et nende uurimis- ja arenduskulud ulatusid ajutise määruse staadiumis aluseks võetud tasemeni. Nii teostas nõukogu uue arvutuse ning sai Hiinast pärit jalatsite hindade allalöömise marginaaliks 13,5% (vaidlustatud määruse põhjendused 180–182).
- 40 Mis puudutab Hiinast pärit impordi põhjustatud kahju kõrvaldamiseks vajalikku tollimaksude taset, siis märkis nõukogu vaidlustatud määruse põhjendustes 296–301

– korrates lõpliku avalikustamise dokumendi uues jaotises H esitatud punkte 275–289, mis olid lisatud täiendavale lõpliku avalikustamise dokumendile –, et arvesse tuli võtta käesoleva menetluse iseärasusi ja eeskätt kuni 1. jaanuarini 2005 kehtinud koguselisi piiranguid. Koguselised piirangud takistasid ühenduse tootmisharule olulise kahju tekkimist, samas kui pärast nende piirangute lõppemist toimunud impordi kasvul oli eriti kahjulik mõju, ning nõukogu leidis, et enne koguseliste piirangute kehtetuks tunnistamist põhjustas olulist kahju üksnes teatud kogust ületav import. Seega pidi uurimisperioodi tulemustel põhinev kahjumäär peegeldama tõsiasja, et teatavad impordikogused ei olnud põhjustanud sellist olulist kahju. See tehe, mis tugines 2003. aastal imporditud kogustele, viis Hiinast pärit impordi osas 16,5% kahjumäärani, mitte aga 23% kahjumäärani, mida oleks vaidlustatud määruse põhjenduse 295 kohaselt kohaldatud, kui nõukogu ei oleks arvesse võtnud käesoleva asja iseärasusi.

- ⁴¹ Sellegipoolest määrati „väiksema tollimaksu reegli” (vt eespool punkt 7) alusel lõpliku tollimaksu määr hageja puhul lähtuvalt tema dumpingumarginaalist, mis oli väiksem kui kahju kõrvaldamiseks vajaliku tollimaksu määr. Järelikult kehtestati hageja toodetud kingadele vaba netohinna suhtes ühenduse piiril enne tollimaksu tasumist kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määraks 9,7% (vaidlustatud määruse põhjendused 302, 323 ja 324 ning artikli 1 lõige 3).

Menetlus ja poolte nõuded

- ⁴² Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 21. detsembril 2006.
- ⁴³ Komisjon esitas Üldkohtu kantseleisse 2. aprillil 2007 avalduse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks.

- 44 CEC esitas 5. aprillil 2007 Üldkohtu kantseleisse avalduse käesolevas kohtuasjas menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks.
- 45 Üldkohtu teise koja esimehe 2. augusti 2007. aasta määrusega lubati komisjonil ja CEC-l menetlusse astuda.
- 46 CEC esitas menetlusse astuja seisukohad 17. augustil 2007.
- 47 Seoses Üldkohtu kodade koosseisu muutmisega kuulub ettekandja-kohtunik kaheksanda koja koosseisu, millele käesolev kohtuasi on seetõttu määratud.
- 48 Üldkohus otsustas ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal avada suulise menetluse ja palus menetlust korraldavate meetmete raames hagejal ja nõukogul vastata kirjalikult kahele küsimusele.
- 49 Pooled täitsid 2. veebruaril 2009 saabunud kirjadega Üldkohtu võetud menetlust korraldavad meetmed.
- 50 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu esitatud küsimustele kuulati ära 20. veebruari 2009. aasta kohtuistungil.

51 Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud määrus teda puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

52 Nõukogu palub Üldkohtul:

- jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või põhjendamatuse tõttu rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

53 Komisjon palub Üldkohtul jätta hagi rahuldamata.

54 CEC palub Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;

- mõista tema menetlusse astumisega seotud kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitus

55 Oma hagi toetuseks esitab hageja neli väidet, mis käsitlevad vastavalt:

- algmääruse artikli 2 lõike 6 punkti c ning tema kaitseõiguste rikkumist seoses dumpingumarginaali arvutamisega;
- algmääruse artikli 3 rikkumist ja põhjenduse puudumist;
- tema kaitseõiguste rikkumist ja põhjenduse puudumist seoses lõplikult kohaldatud tollimaksude liigiga;
- õigusnormi rikkumist ja ilmset kaalutusviga seoses ühenduse tootmisharule tekitatud kahjuga.

Esimene väide, mis käsitleb algmääruse artikli 2 lõike 6 punkti c ning kaitseõiguste rikkumist seoses dumpingumarginaali arvutamisega

Poolte argumendid

- 56 Hageja leiab, et kuna komisjon kasutas tema kasumimarginaali kindlaksmääramiseks kahe sellise Hiina eksportija kasumimarginaale, kes kuulusid tema omast täiesti erinevatesse valdkondadesse, siis tegi komisjon ilmse kaalutlusvea ja rikkus algmääruse artiklit 2.
- 57 Sellega seoses meenutab hageja, et tema toodetele kohaldatud 9,7% suurune dumpinguvastane tollimaks määrati kindlaks individuaalse dumpingumarginaali alusel vastavalt „väiksema tollimaksu reeglile” (vt eespool punktid 7 ja 41).
- 58 Käesolevas asjas määras komisjon hageja kasumi kindlaks keskmise kasumi põhjal, mis saadi kahe varasema dumpinguvastase menetluse käigus keemiatoodete ja tehnikasektoris (vt eespool punkt 26). Ilmselt ei kuulu nahast pealsetega jalatsid samasse üldkategooriasse keemia- või tehnikatoodetega, nagu nõustub ka nōukogu. Komisjon tunnistas oma kirjades, et need valdkonnad erinesid jalatsisektorist.
- 59 Institutsioonid tegid ilmse kaalutlusvea, kui nad kasutasid kahes eespool mainitud valdkonnas tuvastatud kasumimarginaale. Nimelt oleksid nad võinud kasutada kas hageja eksportmüügilt saadud kasumimarginaali (6,7%) või 6% suurust ühenduse tootmisharu tarvis kehtestatud võrdluskasumimarginaali või vähemalt ühe teise valimisse kaasatud ettevõtja kasumimarginaali, kes müüs Hiina turul suuri koguseid ja kellele ei võimaldatud turumajanduslikku kohtlemist „üksnes seetõttu, et esines segadus

tema põhikirjaga seoses”. Komisjonil on kohustus selgitada, kuidas selle äriühingu põhikirja käsitlevad järeldused seadsid kahtluse alla selle äriühingu raamatupidamisandmed tema kasumimarginaali kohta Hiina turul. Lisaks oleksid institutsioonid võinud kasutada valimisse kaasamata tootjate kasumimarginaali, kui Üldkohus leiab nende esitatud hagide raames, et komisjon oleks pidanud läbi vaatama nende turumajandusliku või individuaalse kohtlemise taotlused. Lisaks on aluseta argument, et institutsioonid pidid omistama suuremat tähtsust geograafilisele turule ja tuginema seetõttu erinevate toodete müügile Hiinas, selle asemel, et tugineda sarnaste toodete müügile välismaal. Nimelt ei tõendanud nõukogu olulist erinevust kasumimarginaali osas lähtuvalt toodete sihtkohast. Seega ei võtnud institutsioonid arvesse kõiki asjasepuutuvaid tegureid ega uurinud toimikumaterjale nõutud hoolsusega, et normaalväärtus põhjendatud viisil kindlaks määrata.

- 60 Komisjon rikkus ka hageja kaitseõigusi, jättes ta mõistliku aja jooksul teavitamata oma kavatsusest kasutada tema omast erinevatesse valdkondadesse kuuluvate ettevõtjate müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit, põhjendamata piisavalt, miks ta ei kasuta hageja pakutud põhjendatud meetodit. Komisjon teavitas hagejat oma valikust kasutada keemiatoodete ja tehnikavaldkonda kuuluvate ettevõtjate andmeid alles 22. augustil 2006, st pärast täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi kohta märkuste esitamise tähtaja lõppu. Komisjoni arvutuste aluseks olevate müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumit puudutavate üksikasjade edastamata jätmine vaatamata hageja taotlustele on samuti tema kaitseõiguste rikkumine. Seega ei andnud komisjon seoses dumpingu ja kahju tuvastamisega hagejale võimalust väljendada tõhusalt oma seisukohta komisjoni poolt väidetud faktide ja asjaolude ning kasutatud tõendite tõlevastavuse, asjakohasuse ja põhjendatuse kohta. Komisjonil oli võimalik see teave edastada, jättes avaldamata nende äriühingute nimed, kes talle selle teabe edastasid. Lõpuks ei teavitanud komisjon hagejat oma seisukohast, et omamaisest müügist saadud kasumimarginaal ja eksportmüügilt saadud kasumimarginaal võivad erineda,

kuna komisjoni arvates oli selles osas määrav roll toodete sihtkohal, ega esitanud tõendeid sellise erinevuse olemasolu kohta.

- 61 Hageja väidab, et komisjon kontrollis turumajandusliku/individuaalse kohtlemise 152-st taotlusest üksnes 12, mistõttu tal puudusid asjasepuutuvad andmed, mida oleks võinud kasutada kasumimarginaali arvutamiseks.
- 62 Mis puudutab nõukogu teisenä esitatud argumenti dumpingumarginaali kohta – juhul kui selle väitega nõustutakse (vt allpool punkt 75) –, siis rõhutab hageja, et kostjaks olev institutsioon ei esita ühtegi asjaolu, mis võiks põhjendada pakutud 2,6% suurust marginaali. Siiski kinnitab hageja, et ta on valmis võtma seisukoha dumpinguvastase tollimaksu õiglase määra osas, kui nõukogu esitab selle kohta üksikasjalikud andmed.
- 63 Nõukogu, keda toetavad komisjon ja CEC, vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

– Algmääruse artikli 2 lõike 6 punkti c väidetav rikkumine

- 64 Alustuseks tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõike 6 punkt c annab institutsioonidele laia kaalutlusõiguse valida meetod, mille alusel arvestusliku normaalväärtuse arvutamise raames arvutada müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumimarginaal.

- ⁶⁵ Neil asjaoludel käsitleb ühenduste kohtu kontroll institutsioonide hinnangute üle seda, kas menetlusnormidest on kinni peetud, kas vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevad asjaolud on sisuliselt õiged, kas nende faktiliste asjaolude hindamisel ei ole tehtud ilmset hindamisviga või kas võimu ei ole kuritarvitatud (Euroopa Kohtu 22. oktoobri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-16/90: Nölle, EKL 1991, lk I-5163, punkt 12; 29. mai 1997. aasta otsus kohtuasjas C-26/96: Rotexchemie, EKL 1997, lk I-2817, punkt 11, ja Üldkohtu 13. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-413/03: Shandong Reipu Biochemicals vs. nõukogu, EKL 2006, lk II-2243, punkt 62).
- ⁶⁶ Lisaks näeb algmääruse artikli 2 lõike 6 punkt c ette, et see meetod peab olema põhjendatud. Nii saab ühenduste kohus tuvastada ilmse kaalutusvea valitud meetodi osas üksnes siis, kui see meetod on põhjendamatu. Järelikult ei mõjuta tegelikult valitud meetodi õiguspärasust muude põhjendatud meetodite olemasolu, mida oleks selleks tarbeks võinud kasutada, sest ühenduste kohus ei saa asendada ühenduse institutsiooni hinnangut selle kohta oma hinnanguga.
- ⁶⁷ Lisaks ilmneb algmääruse artikli 2 lõike 6 punktist c, et kui institutsioonid kasutavad seda sätet põhjendatud kasumi arvutamiseks, ei ole neil kohustust kasutada sama üldkategooria tooteid puudutavaid andmeid, vaid nad peavad järgima, et põhjendatud meetodi alusel tuvastatud kasum ei ületa seda kasumit, mis saadakse sama üldkategooria toodete müügist.
- ⁶⁸ Seega väidab hageja ekslikult, et keemiatoodete ja tehnikavaldkondade andmete kasutamine rikub algmääruse artikli 2 lõike 6 punkti c põhjusel, et vastavad tooted ei kuulunud samasse üldkategoriasse kui jalatsid.
- ⁶⁹ Kasutatud meetodi osas tuleb märkida, nagu väidab ka nõukogu, et see valik tehti, arvestades vajadust tuvastada siseturul saadud kasum. Ent kuna hageja kasum tuli eksportmüügist ning teistele valimisse kaasatud ettevõtjatele ei võimaldatud turumajanduslikku kohtlemist, siis oli institutsioonidel õigus järeldada, et nende kasumit

käsitlevad andmed ei ole usaldusväärne arvutamise alus. Järelikult ei olnud institutsioonidel mingeid kontrollitud andmeid Hiina turutingimustes jalatsite omamaise müügi kohta. Lisaks oli institutsioonidel ka õigus järeldada, et hageja pakutud idee kasutada ühenduse tootmisharu poolt omaenda turul saadud 6% suurust kasumimarginaali ei kajastanud Hiina tootjate kasumit nende siseturul, ning seega oli neil õigus eelistada toote müügikoha mõju sellele marginaalile.

- 70 Selles olukorras pidid institutsioonid, kasutades oma laia kaalutusõigust ning arvestades usaldusväärseid ja kontrollitavaid andmeid, mis nende kasutuses võisid olla, välja töötama meetodi, mis võimaldab arvutada põhjendatud kasumit.
- 71 Seega võisid institutsioonid algmääruse artikli 2 lõike 6 punktiga c neile antud kaalutusõiguse raames hinnata, et oli põhjendatum kasutada andmeid kasumi kohta, mida olid Hiina turul saanud hagejaga sarnase suurusega ettevõtjad, kelle müügi- ega üldkulud ei olnud eriti kõrged ning kellele samuti võimaldati turumajanduslikku kohtlemist hiljutiste uurimiste käigus, mis käitlesid jalatsitest erinevaid tooteid, ning kelle kohta oli institutsioonidel usaldusväärseid andmeid, kui andmeid täiesti erinevatel turgudel jalatsite müügist saadud kasumi kohta. Kuid hageja ei esitanud tõendeid selle kohta, et kõnealuse kaalutluse juures oli tehtud ilme hindamisviga. Lisaks oli kasutatud meetod põhjendatud kasumimarginaali kindlaksmääramiseks kõige sobivam kättesaadav meetod, kuna komisjonil puudusid muud andmed.
- 72 Mis puudutab hageja ettepanekut kasutada ühenduse tootmisharu käsitlevaid andmeid, siis tuleb sedastada, nagu on teinud ka nõukogu, et ühenduse jalatsiturg ei olnud võrreldav Hiina turuga ning et lisaks oli see turg Hiinast ja Vietnami pärit dumpinguhinnaga impordi tagajärjel moondunud.

- 73 Argumendiga, et komisjon ei võtnud arvesse nende äriühingute esitatud andmeid, keda ei kaasatud valimisse ja kelle turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlusi seetõttu läbi ei vaadatud, ei saa nõustuda, kuna hageja ei märgi, miks see otsus jätta need taotlused läbi vaatamata oli õigusvastane. Lisaks leidis Üldkohus tänase kuupäevaga otsuses kohtuasjas T-401/06: Brosmann Footwear (HK) jt *vs.* nõukogu (EKL 2010, lk II-671, punktid 83–105), et see otsus oli kooskõlas algmäärusega.
- 74 Kuigi algmääruse artikli 2 lõike 6 punkti c kohaselt ei tohi muu põhjendatud meetodi alusel määratud kasumi summa ületada kasumit, mida tavaliselt saadakse sama üldkategooria toodete müümisel päritoluriigi siseturul, ei saa seda sätet tõlgendada nii, et institutsioonid ei saa kasumit kindlaks määrata, kui neil puudub usaldusväärne arvutamise alus sama üldkategooria toodete müügilt saadud kasumi kohta.
- 75 Sellest tuleneb, et esimese väite esimene osa tuleb tagasi lükata.

– Kaitseõiguste väidetav rikkumine

- 76 Alustuseks tuleb märkida, et 10. juuli 2006. aasta kirja II lisas andis komisjon hagejale teada müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi keskmised määrad, lisades, et need andmed pärinesid Hiina ettevõtjatelt, kelle omamaine müük oli olnud tüüpiline ja kellele võimaldati turumajanduslikku kohtlemist. Lisaks teavitas komisjon hagejat oma 22. augusti 2006. aasta kirjas sellest, millisesse valdkonda kuulusid ettevõtjad, kellelt pärinesid müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumit puudutavad andmed. Selles kirjas sedastas komisjon ühtlasi, et nende andmete kasutamine oli õigustatud, kuna puudutatud ettevõtjad olid hagejaga sarnase suurusega, neil ei olnud eriti kõrgeid müügi- ega üldkulusid, neile võimaldati hiljutiste uurimiste käigus turumajanduslikku

kohtlemist, nende kasumid olid sarnased ning käesolevas asjas puudusid igasugused andmed Hiina jalatsitööstuse omamaise müügi kohta.

77 Seega tuleb järeldada, et 22. augusti 2006. aasta kirjas vastas komisjon hageja taotlusele saada täiendavat teavet üldkulused ning kasumit puudutavate arvandmete kohta. Hageja ei saa sellega seoses komisjonile ette heita, et viimane edastas talle alles pärast täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi kohta märkuste esitamise tähtaja lõppu need valdkonnad, kuhu kuulusid kasutatud andmete allikaks olevad ettevõtted. Nimelt ei ilmne algmääruse artikli 20 lõikest 5, et komisjonil on kohustus anda huvitatud isikutele vähemalt 10-päevane tähtaeg kommentaaride esitamiseks kirja kohta, mille komisjon saatis vastusena lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustele. Olukord oleks selline üksnes siis, kui 22. augusti 2006. aasta kirjas oleks esitatud „olulis[i] fakt[e] ja kaalutlus[i] [...]”, mille alusel kavatsetakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist” algmääruse artikli 20 lõike 2 tähenduses.

78 Tuleb märkida, et olulised faktid ja kaalutlused, mille alusel komisjon kavatses soovitada lõplike meetmete kehtestamist, anti hagejale teada lõpliku avalikustamise dokumendis ja täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis. Seevastu sisaldas 22. augusti 2006. aasta kiri üksnes täiendavaid selgitusi. Nimelt ei esitata 22. augusti 2006. aasta kirjas komisjoni järgitud lähenemise ühtegi muudatust ega isegi selle vähimat kohandust.

79 Tuleb lisada, et asjaolu, et hageja kinnitas 18. juuli 2006. aasta kirjas, et komisjoni poolt normaalväärtuse kindlaksmääramisel kasutatud kasumi tase oli liiga kõrge, arvestades andmeid, mis tema sõnul olid jalatsitööstuse seisukohalt põhjendatud, tõendab, et hageja teadis, et kõnealused andmed pärinevad muust valdkonnast kui jalatsitööstus.

- 80 Lisaks ilmneb eespool punktidest 68–74, et komisjonil ei olnud kohustust kasutada sama üldkategooria tooteid puudutavaid andmeid. Järelikult ei ole tulemuslik 18. juuli 2006. aasta kirjas esitatud hageja keskne argument, mida ta kordas kohtuistungil ja mille kohaselt pidi juurdepääs kõnealustele andmetele tal võimaldama kontrollida, kas need käsitlesid ka tegelikult samasse üldkategooriasse kuuluvaid tooteid.
- 81 Ka ei saa nõustuda hageja argumendiga, mille kohaselt rikkus komisjoni arvutuste aluseks olnud andmete edastamata jätmine tema kaitseõigusi. Ilma et oleks vajadust võtta seisukoht nende andmete konfidentsiaalsuse osas, millele viitas nõukogu, tuleb sedastada, et need andmed ei olnud hagejale kaitseõiguste kasutamiseks hädavajalikud. Nimelt soovitas hageja ise komisjonile selliste andmete põhjal, mida ta luges põhjendatuks ja aktuaalseks, müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi keskmisi tase-
meid tema poolt normaalväärtuse alternatiivse arvutamise raames, mis oli esitatud 18. juuli 2006. aasta kirjas ja mis pidid tema sõnul viima selleni, et tema suhtes ei kehtestata mingit dumpingumarginaali.
- 82 Igal juhul ei takistanud miski hagejal esitada komisjonile kommentaare pärast 22. augusti 2006. aasta kirja. Sellega seoses ei saa nõustuda hageja argumendiga, et kui ta oleks menetluse varasemas faasis saanud teada kasutatud valdkonnad, oleks ta võinud üritada saada andmeid, mis võimaldavad selgitada põhjuseid, miks nendes valdkondades tuvastatud kasumid olid kõrgemad kui jalatsitööstuse omad. Nimelt ei esitanud hageja Üldkohtule ühtegi tõendit selle kohta, et ta oli üritanud nõutud and-
meid saada pärast komisjoni 22. augusti 2006. aasta kirja kättesaamist.
- 83 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et hageja kaitseõigusi ei rikutud.

84 Seega tuleb esimene väide tagasi lükata.

Teine väide, mis käsitleb algmääruse artikli 3 rikkumist

Poolte argumendid

85 Hageja rõhutab, et komisjon arvutas hageja ühenduse turule suunatud ekspordist tuleneva individuaalse kahju marginaali. Mis puudutab kahju arvutamise tarvis tema ekspordihinna kindlaksmääramist, siis ei võtnud nõukogu vaidlustatud määruses arvesse asjaolu, et ta müüs oma tooteid sõltumatutele kaubandusettevõtjatele, kes on vahendajad Hiina tootjate ja Euroopa turul asutatud turustajate vahel. Selle väljajätmise tõttu saadi tegelikust hinnast madalam ekspordihind ja seega ka kunstlikult ülehinnatud hindade allalöömismarginaal (ja seega ka kahjumarginaal).

86 Hageja sõnul kannavad sõltumatud kaubandusettevõtjad – näiteks äriühing Pagoda, kes on teiste Hiina ja Vietnami jalatsitootjate vahendajaks ühenduse turule suunatud suurte müügikoguste korral ja kellega need tootjad teevad koostööd teistele turgudele suunatud müügi korral – suure osa tootmis- ja turustamiskuludest, eeskätt marketingi, ekspordikorralduse ning uurimis- ja arenduskulud. Need kulud ning kaubandusettevõtjate kasum oleks tulnud arvesse võtta, et määrata kindlaks CIF-hind ühenduse piiril ja seega et arvutada hindade allalöömismarginaal ja hageja ekspordist tulenev kahju.

87 Vaatamata sellele, et komisjon teadis kaubandusettevõtjate rolli ja nende kasumi arvandmeid, mille usaldusväärsust ei olnud vaidlustatud, rikkus ta oma kohustust

uurida objektiivselt kõiki asjassepuutuvaid tõendeid, et kindlaks määrata kahju vastavalt algmääruse artiklile 3 ja Maailma kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu (EÜT 1994, L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82) 1 A lisas esitatud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingu (EÜT L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189) artiklile 3. Nimelt, nagu väitis hageja haldusmenetluse ajal, on kahju arvutamiseks ekslik kasutada Hongkongi FOB-hinnal põhinevat ekspordihinda, lisamata sellele asjaomaseid kulusid, et määrata kindlaks CIF-hind ühenduse piiril. Seega annab Hongkongi FOB-hinnale üksnes kindlustus- ja transpordikulude liitmine madalama ekspordihinna kui tegelik hind, see asjaolu aga viis samuti hindade allalöömismarginaali ülehindamiseni.

⁸⁸ Käesolevas asjas väitis komisjon oma hinnangut põhjendamata, et kaubandusettevõtjate kasumi arvessevõtmine ei olnud vajalik, kuna Brasiilias kogutud andmeid normaalväärtuse kohta (vt eespool punkt 14) kohandati, arvestades neist maha selle marginaaliga kaetud kuluartiklid (uurimis- ja arendustöö, marketing jne). Komisjon ei esitanud ühtegi muud täpsustust konkreetsete kõnealuste kuluartiklite kohta ega selgitanud, miks olid Brasiilias kogutud andmed normaalväärtuse kohta asjakohased hageja hinna allalöömismarginaali arvutamiseks, kuivõrd hagejale oli võimaldatud turumajanduslik kohtlemine ja seega ei puudutanud teda selles riigis kogutud andmed. Hageja väitis juba haldusmenetluse ajal, et nõukogu poolt ekspordihinna 9,3% kohandamine, mille aluseks olid uurimis- ja arenduskulud, oli madalam kui hageja toodangut Euroopa turule transportiva äriühingu Novi 38% kasumimarginaal. Lisaks ei olnud selle kohandamise eesmärk võtta arvesse vahendusettevõtjate rolli.

⁸⁹ Jättes esiteks arvestamata kõik kulud, mis tekkisid hageja FOB-hinna ja ühendusse saabumise vahel, ja teiseks jättes arvestamata sõltumatute kaubandusettevõtjate nagu Pagoda kasumimarginaalid, arvutas komisjon seega hageja hinna allalöömismarginaali ekslikult. Õige arvutus oleks viinud väiksema dumpinguvastase tollimaksu kehtestamiseni või koguni selle kehtestamata jätmiseni. Asjaolu, et Euroopa tootjad ei kasuta teisi äriühinguid mudelite väljatöötamiseks, kvaliteedikontrolliks,

hinnaläbirääkimisteks, logistikaks jne, ei saa õigustada hageja selliste kulude arvestamata jätmist, kui arvutati tema toodete CIF-hind ühenduse piiril. Nimelt oleks üksnes selle CIF-hinna alusel tulnud hinnata hindade allalöömise olemasolu.

90 Käesoleva väite vastu esitatud nõukogu vastuvõetamatuse vastuväide (vt tagapool punktid 91 ja 92) ei ole põhjendatud, kuna see tugineb teabel, mida ei saa kontrollida ilma komisjoni poolt uut arvutust tegemata. Sellega seoses on asjakohane küsida, kas hageja CIF-hinnale ühenduse piiril täiendava 38% suuruse marginaali liitmine (kaubandusettevõtja arvelt) oleks viinud hageja dumpingumarginaalist madalama kahjumarginaalini, mis on täiesti võimalik. Lisaks ja vastupidi nõukogu väidetule (vt tagapool punkt 92) on hageja täitnud käesoleva väite osas Üldkohtu kodukorra artiklis 44 esitatud vorminõuded.

91 Nõukogu soovib meenutada, et „väiksema tollimaksu reegli” (vt eespool punkt 41) alusel määrati lõpliku tollimaksu määr hageja puhul lähtuvalt tema dumpingumarginaalist (9,7%), mis oli väiksem kui kahju kõrvaldamiseks vajalik tollimaksu määr (16,5%). Järelikult saab teine väide mõjutada vaidlustatud määruse kehtivust üksnes siis, kui on tõendatud, et kahju kõrvaldamise määr oli väiksem kui hageja dumpingumarginaal. Isegi Novi kasumimarginaali arvestades oli hageja hindade allalöömismarginaal 28% ning kahjumarginaal 20%. Järelikult on see väide „tulemusetu ja vastuvõetamatu”.

92 Nõukogu väidab ühtlasi, et hageja ei ole teise väite osas täitnud kodukorra artiklis 44 sätestatud tingimusi. Nimelt ei esitanud ta oma argumentide aluseks olevaid fakte ega selgitanud, kuidas institutsioonid olid õigusvastaselt käitunud, vaid piirdus üksnes rea kinnitamata väidetega. Seega on see väide vastuvõetamatu.

93 Lisaks vaidleb nõukogu vastu käesoleva väite põhjendatusele.

Üldkohtu hinnang

- 94 Kõigepealt tuleb meenutada, et „väiksema tollimaksu reegli” tõttu ei saa tootja, kelle suhtes kehtestati dumpinguvastased tollimaksud, vaidlustada neid põhjendusega, et uurimise käigus tuvastati ülehinnatud kahjumarginaal olukorras, kus tollimaksu määr kehtestati dumpingumarginaali tasemele, kui see dumpingumarginaal on madalam nii ekslikult aluseks võetud kahjumarginaalist kui ka tegelikust kahjumarginaalist (vt selle kohta Euroopa Kohtu 5. oktoobri 1988. aasta otsus kohtuasjas 250/85: *Brother Industries vs. nõukogu*, EKL 1988, lk 5683, punkt 24).
- 95 Nagu ilmneb komisjoni 10. juuli 2006. aasta kirjast ja eeskätt selle lisast, mis keskendub kahju arvutamisele, on käesolevas asjas hageja poolt ühenduse turule eksporditud mudeliga seotud hindade allalöömismarginaal 32,3%, samas kui võrdlushindade allalöömismarginaal on 66%. Hageja ei vaidlustanud selle arvutuse meetodit ega selleks kasutatud arvandmeid.
- 96 Lisaks ilmneb hageja 18. juuli 2006. aasta kirja III jaotises esitatud andmetest, et nende kaubandusettevõtjate kasumimarginaal, kelle vahendusel Hiina tootjad oma toodangut Euroopa turule transpordivad, on 25–38%. Hageja sõnul oleks see marginaal tulnud lisada tema CIF-hinnale ühenduse piiril, mis oleks vähendanud erinevust CIF-hinna ja ühenduse tootmisharu hindade vahel ning seega ka hindade allalöömismarginaali.
- 97 Nõukogu vasturepliigile lisatud dokumendis esitatud arvutustest tuleneb, et isegi kui ta oleks hageja CIF-hinda ühenduse piiril tõstnud Novi väidetava 38% kasumimarginaali võrra, siis oleks hindade allalöömismarginaal olnud 20,05 %, võttes arvesse

selliseid imporditud koguseid, mis ei tekita olulist kahju, st tasemel, mis ületas hageja dumpingumarginaali, mille põhjal kehtestati lõplik tollimaks (9,7%, vt eespool punkt 41). Sellega seoses tuleb lisada, et isegi kui arvestada Üldkohtu kirjalikele küsimustele antud hageja vastuse raames esitatud alternatiivset arvutust, mille kohaselt tehti pärast tollimaksude, uurimis- ja arenduskulude jms alusel toimunud 17,3% suurst kohandamist veel täiendav 38% kohandamine, on selliselt kindlaks määratud võrdlushinna allalöömismarginaal 15,32%, mis on kõrgem kui kahju kõrvaldamise tase.

98 Sellest tuleneb, et teine väide tuleb tagasi lükata kui tulemusetu.

Kolmas väide, mis käsitleb algmääruse artikli 20 ja kaitseõiguste rikkumist ning põhjenduse puudumist

Poolte argumendid

99 Hageja väidab, et institutsioonid ei edastanud talle nõuetekohaselt uut asjaolude analüüsi seoses ühenduse tootmisharule tekkinud kahjuga ega andnud talle võimalust esitada oma kommentaare selle uue hinnangu kohta seoses lõplike tollimaksude ülesehitusega (vt eespool punktid 29 ja 30). Lisaks ei selgitanud komisjon piisavalt, miks ta muutis oma analüüsi ja kasutas erinevaid andmeid, kui olid märgitud tema esialgses ettepanekus.

100 Kuigi komisjon leidis 7. juuli 2006. aasta lõpliku avalikustamise dokumendis, et 140 miljonit paari jalatseid aastas ei kahjustanud ühenduse tootmisharu, oli ta

28. juuli 2006. aasta täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis seda arvu oluliselt vähendanud 41,5 miljoni paarini, selgitamata seda muutmist õigustavaid põhjuseid, mistõttu võrdlusaastatega manipuleerides oli saavutatud „loomuvastane mõju” ning Hiina ja Vietnami tollimaksude väärtused läksid vahetusse. Mis puudutab nende majanduslikku põhjendust, siis pidid DDS-süsteemiga kehtestatud kogused vähendama impordimahust tulenevaid pingeid, kuigi seda importi ei loetud ebaausa tegevuse tagajärjeks, samas kui dumpinguvastaste meetmete eesmärk on reageerida ebaausa dumpingu tagajärgele. Neid erinevusi arvestades oli komisjoni poolt hagejale antud viiepäevane tähtaeg oma märkuste esitamiseks tema uue ettepaneku kohta ebapiisav, nagu hageja ka haldusmenetluse käigus kaebas.

- ¹⁰¹ Vaidlustatud määrus, mille põhjenduses 301 järgiti komisjoni viimast ettepanekut, ei sisaldanud piisavat põhjendust selle erinevuse kohta ega esitanud piisavaid põhjusi uue meetodi kasutamiseks. Seevastu piirdus vaidlustatud määruse põhjendus 301 täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi punkti 280 sõnastuse kordamisega, kus ei esitatud ka rohkem andmeid. Lisaks ei esitatud täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis ühtegi arvu või arvutust vaidlustatud määruse põhjenduses 301 kirjeldatud meetodi põhjendamiseks ning see ei võimalda selgitada, miks kasutati esialgse ettepanekuga võrreldes erinevaid aastaid, väärtusi ja koguseid. Ühtlasi rikkusid institutsioonid algmääruse artiklit 20, milles nõutakse oluliste faktide ja kaalutlustega seotud üksikasjade avalikustamist, mille alusel komisjon kavatseb soovitada lõplike meetmete kehtestamist. Siiski ei selgitatud ega õigustatud komisjoni uue lähenemise aluseks olevat asjaolude hinnangut.

- ¹⁰² Lisaks sellele rikkus komisjon hageja kaitseõigusi, kuna ta ei võimaldanud tal tulemuslikult esitada oma seisukohta olulistes küsimustes, nagu uue ettepaneku põhjendus, väidetud faktide ja asjaolude õigsus ja asjassepuutuvus, teostatud arvutused ning komisjoni esitatud tõendid, toetamaks tema järeldusi dumpingu ning ühenduse

tootmisharule tekitatud kahju kohta. Neil kahel süsteemil olid põhimõttelised erinevused nende aluseks olnud faktide analüüsis. Need erinevused tõid kaasa täiesti vastandlikud tagajärjed Hiina ja Vietnami tootjatele, ilma et komisjon oleks selgitanud, kuidas ta selle järelduseni jõudis, ega andnud huvitatud isikutele võimalust kasutada oma kaitseõigusi.

- 103 Nōukogu katse piirata nende kahe ettepaneku erinevusi, märkides, et vastu võetud süsteem võtab arvesse asjaolu, et üksnes teatud koguselist määra ületav import tekitab kahju, tähendab dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist ka impordile, mis ei tekita kahju, see on aga vastuolus algmääruse artikli 1 lõikega 1. Hageja vastu ei saa kasutada asjaolu, et ta sai esitada selle süsteemi kohta mõned märkused algmääruse artikli 20 lõikes 5 sätestatud kümnepäevasest tähtajast lühema tähtaja jooksul, samuti ei saa see asjaolu heastada komisjoni edastatud teabe ebapiisavust. Nimelt tuleb küsimust, kas komisjoni antud tähtaeg oli piisav hageja kaitseõiguste tagamiseks, hinnata komisjoni vastu võetud meetodi muutuse ulatust ning uut õiguslikku ja faktilist hinnangut käsitlevate andmete või selgituste puudumist arvestades. Sellega seoses märgib hageja, et kui institutsioonid ei selgita piisavalt nende kasutatud meetodit ja faktide hinnangut, siis on võimalus esitada mõned kommentaarid vähese väärtusega ega tähenda, et algmääruse artikli 20 nõudeid, ühenduse õiguse üldpõhimõtteid või maailma kaubandusorganisatsiooni õigusnorme on täidetud. Lisaks võttis komisjon ise vastu väga piirava ajakava, mis välistas igasuguse ajapikenduse, et esitada täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi kohta kommentaare. Peale selle käsitlesid kuid kestnud arutlused DDS-süsteemi, mitte aga lõpuks vastu võetud süsteemi.

- 104 Hageja leiab, et puuduste tõttu täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis ning talle antud ebapiisava tähtaja tõttu ei olnud tal võimalust esitada komisjonile põhjuseid, miks viimase lähenemine oli sobimatu või põhjendamatu, ega esitada oma

seisukohta selles dokumendis esitatud ettepaneku aluseks oleva meetodi või arvandmete kohta.

105 Lõpuks lisab hageja, et kui talle oleks antud piisav võimalus esitada kommentaare täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi kohta, oleks ta märkinud esiteks, et pakutud süsteem rikub algmääruse artikli 1 lõiget 1, kuna sellega kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks impordile, mis ei tekita kahju; teiseks, et tema kohta tulnuks arvutada individuaalne kahjumarginaal; ja kolmandaks, et komisjoni viimane ettepanek oli põhjendamatu ja ebaproportsionaalne, kuna muudetud faktiline hinnang – mida ei selgitatud ega õigustatud – tõi kaasa „loomuvastase tagajärje” ning Hiina ja Vietnami dumpinguvastaste meetmete taak pöörati ümber.

106 Nõukogu, keda toetavad komisjon ja CEC, vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

107 Oma neljandas väites märgib hageja esiteks, et institutsioonid rikkusid algmääruse artiklit 20, kuna komisjon ei edastanud ühelt poolt asjaolusid, mille põhjal ta teostas täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis esitatud arvutused, ja teiselt poolt ei andnud talle piisavat ja sama artikli lõikega 5 kooskõlas olevat tähtaega esitamaks oma täielikud märkused komisjoni uue lähenemise kohta.

108 Teiseks väidab hageja, et institutsioonid ei märkinud lõpliku avalikustamise dokumendis, täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis ega ka vaidlustatud määruses

põhjuseid, mis õigustasid rakendatud meetodit, et võtta arvesse sellist impordimahtu, mis ei tekita kahju ning vähendab kahju määra, selle asemel et vabastada import, mis ei tekita kahju, dumpinguvastastest tollimaksudest. Need asjaolud kujutavad endast hageja kaitseõiguste rikkumist ning ebapiisavat põhjendust.

- 109 Kõigepealt tuleb märkida, et algmääruse artikkel 20 annab juhised asjaomaste poolte, st eksportijate õiguse kohta olla ära kuulatud, mis on üks ühenduse õiguskorras tunnustatud põhiõigusi ning hõlmab õigust, et neid teavitataks peamistest asjaoludest ja kaalutlustest, mille põhjal kavatakse institutsioonile soovitada lõplike tollimaksude kehtestamist (vt selle kohta Euroopa Kohtu 27. juuni 1991. aasta otsus kohtuasjas C-49/88: *Al-Jubail Fertilizer vs. nõukogu*, EKL 1991, lk I-3187, punkt 15, ja Üldkohtu 19. novembri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-147/97: *Champion Stationery jt vs. nõukogu*, EKL 1998, lk II-4137, punkt 55).
- 110 Selles olukorras tuleb hageja argumente algmääruse artikli 20 rikkumise kohta tõlgendada nii, et nendega viidatakse neile ühenduse õiguskorraga, sh viidatud sättega antud kaitseõiguste rikkumisele (vt selle kohta Üldkohtu 21. novembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-88/98: *Kundan ja Tata vs. nõukogu*, EKL 2002, lk II-4897, punkt 131).
- 111 Sellega seoses tuleb meenutada, et ettevõtjatele, keda dumpinguvastase määruse kehtestamisele eelnev uurimismenetlus puudutab, tuleb tagada haldusmenetluses võimalus tõhusalt väljendada oma seisukohta väidetavate asjaolude tõelevastavuse ja asjakohasuse kohta ning tõendite kohta, millele komisjon viitab, et põhjendada oma hinnangut dumpingu ja sellest tuleneva kahju olemasolu kohta (eespool punktis 109 viidatud Euroopa Kohtu otsus *Al-Jubail Fertilizer vs. nõukogu*, punkt 17; 3. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-458/98 P: *Industrie des poudres sphériques vs. nõukogu*, EKL 2000, lk I-8147, punkt 99; eespool punktis 109 viidatud Üldkohtu otsus

T-147/97: Champion Stationery jt vs. nõukogu, punkt 55, ja eespool punktis 110 viidatud Üldkohtu otsus Kundan ja Tata vs. nõukogu, punkt 132).

- 112 Sellega seoses tuleb samuti märkida, et ebapiisav lõplik avalikustamine muudab lõplikud dumpinguvastased tollimaksud kehtestanud määruse õigusvastaseks vaid siis, kui selle avalikustamata jätmise tõttu ei saanud menetluspooled tõhusalt oma huve kaitsta. Olukord oleks selline eeskätt siis, kui avalikustamata jätmine puudutab asjaolusid või kaalutlusi, mis on erinevad ajutiste meetmete puhul kasutatutest ja millele tuleb lõpliku avalikustamise korral erilist tähelepanu pöörata vastavalt algmääruse artikli 20 lõikele 2. Olukord on samadel põhjustel selline ka siis, kui avalikustamata jätmine puudutab asjaolusid või kaalutlusi, mis on erinevad nendest, millele tugineb komisjoni või nõukogu otsus, mis on tehtud pärast lõpliku avalikustamise dokumendi edastamist, nagu see ilmneb algmääruse artikli 20 lõike 4 viimasest lausest.
- 113 Nagu on märgitud eespool punktides 23–25, soovitas komisjon lõpliku avalikustamise dokumendis kõigepealt DDS-süsteemi, mis tugines asjaolule, et üksnes import, mis ületab 140 miljonit paari jalatseid aastas, tekitab algmääruse artikli 3 tähenduses kahju. See hinnang tugines kuni 1. jaanuarini 2005 kehtinud koguseliste piirangute süsteemile, mis takistas sellist kahju, ning 2005. aastal Hiinast imporditud koguste arvutamisele. Selle ettepaneku kohaselt tuli kohaldada lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Hiinast pärit impordile, mis ületab 140 miljonit paari jalatseid aastas. See tollimaks vastas võrdlushinna allalöömismarginaalile, mis oli käesolevas asjas 23%.
- 114 Eespool punktides 28 ja 29 märgiti, et komisjon muutis siiski täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi raames oma ettepanekut kahju kõrvaldamiseks vajalike tollimaksude vormi kohta. See uus lähenemine tugines samuti sellisele impordimahule,

mis ei tekita kahju algmääruse artikli 3 tähenduses. Sellegipoolest erinesid täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi kohaselt mittekahjustava impordi mahu arvutamise meetod kui ka selle mahu mõju pakutud lõplike tollimaksude vormile nendest, millele lõpliku avalikustamise dokumendis viidati.

- ¹¹⁵ Täpsemalt meenutas komisjon esiteks täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis, et Hiinast pärit impordi võrdlushinna allalöömismarginaal oli käesolevas asjas 23%. Teiseks tegi ta kindlaks, et sellest riigist pärit import moodustas uurimisperioodil 38% kahest kõnealusest riigist pärit impordist. Kui seda protsenti kohaldati kogu Hiinast ja Vietnamist 2003. aastal toimunud impordile (109 miljonit paari jalatseid), siis andis see tulemuseks ligi 41,5 miljonit paari jalatseid, mida loeti koguseks, mis ei kahjusta ühenduse tootmisharu. Kolmandaks leidis komisjon, et see kogus vastas 28,26%-le impordist, mis toimus 2005. aastal Hiinast. Lõpuks, neljandaks vähendas komisjon algselt kehtestatud kahjumarginaali (23%) 28,26% võrra, mille tulemusel oli „kaalutud” kahjumarginaal 16,5%.

- ¹¹⁶ Eelnevast tuleneb, et lõpliku avalikustamise dokumendis ja täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis esitatud meetodid erinevad järgmistes punktides. Esiteks, selle asemel, et määrata kindlaks iga-aastane mittekahjustav impordimaht 2005. aastal Hiinast pärit impordi osas, kehtestas komisjon selle aastase koguse, korrutades 2003. aastal imporditud 109 miljonit paari jalatseid 38%-ga. See protsent vastas nimetatud riigist pärit impordi osale kogu uurimisperioodi jooksul kahest kõnealusest riigist toimunud impordis. Teiseks ei vabastanud komisjon seda aastast kogust – mida täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi punktides 278–280 loeti mittekahjustavaks – dumpinguvastase tollimaksu kohaldamisest, vaid otsustas seda kogust arvestada, vähendades kahju kõrvaldamise taset ning kohaldades dumpinguvastaseid tollimakse alates esimesest imporditud paarist.

- 117 Sellega seoses tuleb sedastada, et asjaolu, et komisjon muutis oma analüüsi kommentaaride alusel, mille huvitatud pooled esitasid lõpliku avalikustamise dokumendi kohta, ei kujuta endast kaitseõiguste rikkumist. Nimelt, nagu ilmneb algmääruse artikli 20 lõike 4 viimasest lausest, ei piira lõpliku avalikustamise dokument komisjoni või nõukogu võimaliku hilisema otsuse kohaldamist. See säte kohustab komisjoni üksnes avalikustama nii kiiresti kui võimalik need asjaolud ja kaalutlused, mis erinevad lõpliku avalikustamise dokumendis tema algset lähenemist toetanutest. Huvitatud isikud saavad nimelt selle avalikustamise teel aru, miks institutsioonid võtsid vastu erineva seisukoha.
- 118 Järelikult peab selleks, et kindlaks määrata, kas komisjon järgis algmääruse artikli 20 lõike 4 viimasest lausest tulenevaid hageja õigusi, uuesti kontrollima, kas komisjon avalikustas talle asjaolud ja kaalutlused, mis olid aluseks uuele analüüsile kahju kohta ja kahju kõrvaldamiseks vajalike meetmete vormi kohta, kui need asjaolud ja kaalutlused erinesid lõpliku avalikustamise dokumendis esitatuist (vt eespool punkt 112).
- 119 Sellega seoses märkis komisjon kõigepealt täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis, et tema uus lähenemine võimaldab jätta erinevad importijate kategooriad eristamata.
- 120 Mis puudutas seejärel neid asjaolusid, mille põhjal komisjon kohandas kahjumarginaali 23%-lt 16,5%-le, siis väidab hageja ekslikult, et tal puudus nendele asjaoludele juurdepääs. Nimelt, eespool punktis 115 kirjeldatud meetod, mis käsitleb kahjumarginaali kohandamist, võttes arvesse mittekahjustava impordi mahu, on ära toodud täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis. Selles dokumendis ei anta tõepoolest teavet 2005. aastal Hiinast pärit impordi täpse koguse kohta, mis võimaldaks kontrollida, kas protsendimäär 28,26% vastab tegelikkusele. Võttes siiski arvesse, et komisjoni sõnul vastas 41,5 miljonit paari jalatseid 28,26%-le kogu 2005. aastal Hiinast pärit

impordile, siis võib sellest järeldada, et selle impordi maht oli 146,85 miljonit paari jalatseid. Ka hageja kordas seda arvutust oma 2. augusti 2006. aasta e-kirjas (vt eespool punkt 31).

¹²¹ Eelnevatest kaalutlustest ilmneb, et komisjon avalikustas hagejale oma põhjendused, mille alusel ta arvutas kahjumarginaali, võttes arvesse mittekahjustava impordi mahu. Ta avalikustas ka kõik arvandmed, mis olid tema arvates selles küsimuses asjakohased, nii et hageja kaitseõigusi ei ole sellega seoses rikutud.

¹²² Ühtlasi tuleb rõhutada, et hageja hagiavalduses esitatud väide käsitleb tema kaitseõiguste rikkumist, mitte aga algmääruse artikli 1 lõike 1 rikkumist. Sellest tuleneb, et Üldkohtule ei esitatud küsimust, kas vaidlustatud määruses vastu võetud süsteem on kooskõlas algmääruse artikli 1 lõikega 1, kuna see süsteem kehtestab väidetavalt dumpinguvastased tollimaksud sellisele impordile, mille aastast mahtu ei loeta kahjustavaks.

¹²³ Antud tähtaja küsimuses on pooled üksmeelel, et see lõppes 2. augustil 2006.

¹²⁴ Komisjon rikkus algmääruse artikli 20 lõiget 5, kui ta määras hagejale lühema tähtaja kui kümme päeva, et kommenteerida täiendavat lõpliku avalikustamise dokumenti (eespool punktis 109 viidatud kohtuotsus *Champion Stationery jt vs. nōukogu*, punkt 80). Siiski ei too see asjaolu iseenesest kaasa vaidlustatud määruse tühistamist. Tuleb tuvastada, kas asjaolu, et hagejale anti seadusjärgsest tähtajast lühem tähtaeg, rikkus tema kaitseõigusi kõnealuse menetluse raames (vt selle kohta Üldkohtu

28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01: Shanghai Teraoka Electronic *vs.* nõukogu, EKL 2004, lk II-3663, punkt 331).

125 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja meenutas oma 2. augusti 2006. aasta e-kirjas komisjoni arvutusi ning esitas alternatiivse arvutuse, mis viis erineva ning tema sõnul õiglase tulemuseni. Järelikult mõistis hageja komisjoni arutluskäiku ning suutis talle välja pakkuda erineva lähenemise ilma määratud tähtaja pikendamist taotlemata. Selles olukorras tuleb sedastada, et ta sai tulemuslikult oma vaatepunkti selgitada.

126 Sellest tuleneb, et hageja kaitseõigusi ei rikutud.

127 Samadel põhjustel tuleb tagasi lükata hageja argumendid, mis käsitlevad seda, et kahju kõrvaldamise taseme arvutamise meetodi puhul puuduvad põhjendused. Nimelt tuleb vaidlustatud määruse põhjendusi hinnata hagejale edastatud teabest ja hageja poolt haldusmenetluse käigus esitatud märkustest lähtudes (Üldkohtu 15. detsembri 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-33/98 ja T-34/98: Petrotub ja Republica *vs.* nõukogu, EKL 1999, lk II-3837, punkt 107).

128 Eespool punktis 40 sai märgitud, et käesolevas asjas on vaidlustatud määruse põhjendustes 296–301 esitatud kaalutlused, mille alusel nõukogu võttis vastu lõpuks rakendatud süsteemi. Järelikult, kuna komisjon avalikustas hagejale oma põhjendused, mille alusel ta arvutas kahjumarginaali, võttes arvesse mittekahjustava impordi mahu, ning avalikustas ka kõik arvandmed, mis olid tema arvates selles küsimuses

asjakohased (vt eespool punktid 119–121), siis tuleb järeldada, et vaidlustatud määrus oli õiguslikult piisavalt põhjendatud.

129 Seega tuleb kolmas väide tagasi lükata.

Neljas väide, mis käsitleb õigusnormi rikkumist ja ilmselt kaalutusviga seoses ühenduse tootmisharule tekitatud kahjuga

Poolte argumendid

130 Hageja leiab, et kahju käsitlev otsus ei ole põhjendatud piisavalt pika tavapärase impordi perioodiga ning ei tugine seetõttu usaldusväärsetele ja objektiivsetele andmetele. Kuna uurimisperiood ulatub 1. aprillist 2004 kuni 31. märtsini 2005, siis veendus komisjon, et pärast koguseliste piirangute lõppemist toimunud import tekitas ühenduse tootmisharule eriti tuntavat kahju, võttes arvesse pelgalt kolmekuulist perioodi, st 2005. aasta esimest veerandit. Ilmselged kaudsed tõendid selle kohta, et 2004. aastal esines oluline kahju, millele komisjon viitab täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis uue jaotise H all olevas punktis 277, ei tähenda, et oluline kahju tegelikult 2004. aastal tekkis. Olulise kahju puudumist 2004. aastal kinnitab ka asjaolu, et 2003. aastaga võrreldes kasvas 2004. aastal import vähe; samuti kinnitab seda lõpliku avalikustamise dokumendi punkt 285. Vastupidi nõukogu väidetele ei olnud koguseliste piirangute eesmärk kaitse dumpinguhinnaga impordi eest. Lisaks ei ole

asjakohane 2003. aasta kahjutegurite analüüs, kuna ka komisjon tunnistas, et sellel ajal ei esinenud kahju tekitavat dumpingut.

¹³¹ 2005. aasta kolm esimest kuud oli esimene kord, kui enam kui 12 aastat rangetele koguselistele piirangutele allutatud turg avati. Komisjon märkis lõpliku avalikustamise dokumendis, et nimetatud sündmusega seotud ootused moonutasid kunstlikult seda koguseliste piirangute lõppemise järgset perioodi. Seega tugines vaidlustatud määrus lühikest perioodi puudutavatele andmetele ning see periood ei saanud koguseliste piirangute lõppemise tõttu anda usaldusväärseid andmeid. Sellest tuleneb, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 3 lõiget 2.

¹³² Nõukogu, keda toetavad komisjon ja CEC, vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

¹³³ Esiteks tuleb märkida, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine ei kujuta endast sanktsiooni varasema käitumise eest, vaid kaitsemeetet dumpingust tuleneva ebaõiglase konkurentsi vastu. Seega on vajalik, et uurimismenetlus viiakse läbi nii värske info põhjal kui võimalik, määramaks dumpinguvastased tollimaksud, mis oleksid kohased kaitsmaks ühenduse vastavat tootmisharu dumpingu eest (eespool punktis 111 viidatud kohtuotsus *Industrie des poudres sphériques vs. nõukogu*, punktid 91 ja 92, ning Üldkohtu 14. novembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-138/02: *Nanjing Metalink vs. nõukogu*, EKL 2006, lk II-4347, punkt 60).

¹³⁴ Kui seega institutsioonid tuvastavad, et sellise toote import, mis kuni kõnealuse hetkeni oli allutatud koguselistele piirangutele, kasvas pärast nende piirangute

lõppemist, võivad nad arvestada seda kasvu, hindamaks ühenduse tootmisharule tekkinud kahju.

¹³⁵ Teiseks – nagu märgib nōukogu – ei näita lõpliku avalikustamise dokumendi punktis 283 esitatud komisjoni hinnang, mille kohaselt imporditud toodete maht pärast koguseliste piirangute lõppemist kasvas, et institutsioonid tuginesid selle kahju tuvastamiseks üksnes viidatud koguselisele näitajale.

¹³⁶ Lõpuks, nagu ilmneb vaidlustatud määruse põhjendustest 162, 168–170, 187–206 ja 216–240, võtsid institutsioonid kahju ning põhjusliku seose osas arvesse mitut tegurit, mis käsitlesid mitte üksnes uurimisperioodi viimast veerandit, vaid ka tervet vaatlusalust perioodi.

¹³⁷ Sellest tuleneb, et ka neljas väide tuleb tagasi lükata.

¹³⁸ Selles olukorras tuleb hagi tervikuna jätta rahuldamata.

Kohtukulud

¹³⁹ Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt nōukogu nõudele välja hagejalt.

140 Kodukorra artikli 87 lõike 4 alusel kannavad komisjon ja CEC ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud välja Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd-lt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

3. Euroopa Komisjon ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) kannavad ise oma kohtukulud.

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 4. märtsil 2010 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Õiguslik raamistik	II - 886
Vaidluse taust ja vaidlustatud määrus	II - 892
Menetlus ja poolte nõuded	II - 901
Õiguslik käsitlus	II - 904
Esimene väide, mis käsitleb algmääruse artikli 2 lõike 6 punkti c ning kaitseõiguste rikkumist seoses dumpingumarginaali arvutamisega	II - 905
Poolte argumendid	II - 905
Üldkohtu hinnang	II - 907
– Algmääruse artikli 2 lõike 6 punkti c väidetav rikkumine	II - 907
– Kaitseõiguste väidetav rikkumine	II - 910
Teine väide, mis käsitleb algmääruse artikli 3 rikkumist	II - 913
Poolte argumendid	II - 913
Üldkohtu hinnang	II - 916
Kolmas väide, mis käsitleb algmääruse artikli 20 ja kaitseõiguste rikkumist ning põhjenduse puudumist	II - 917
Poolte argumendid	II - 917
Üldkohtu hinnang	II - 920
Neljas väide, mis käsitleb õigusnormi rikkumist ja ilmset kaalutusviga seoses ühenduse tootmisharule tekitatud kahjuga	II - 927
Poolte argumendid	II - 927
Üldkohtu hinnang	II - 928
Kohtukulud	II - 929
II - 932	